

[Henning Anderson.]

udvalg, der blev nedsat den 9. juli 1971, og som afgav en redegørelse den 30. september 1971.

Vi er et land, som absolut er dårligt stillet med hensyn til råstoffer, og derfor vil det også være rigtigt, at de få råstoffer, vi har, forvaltes på en rimelig og forsvarlig måde. På hele dette område, som lovforslaget omfatter, findes der allerede i dag en række love, som delvis begrænser og delvis regulerer udnyttelsen af vore naturforekomster både til lands og til vands. Men vi erkender, at det er et område, som det absolut er nødvendigt at vi får grundigt gennearbejdet i udvalget.

Bestemmelserne om udvindelse af materialerne på landjorden synes jeg er gjort meget fleksible i lovforslaget, selv om der også her vil være enkelte ting, som vi må se nærmere på i udvalget.

Med hensyn til søterritoriet har der jo i dagspressen været ført en livlig debat om den bemyndigelse, der er givet ministeren i lovforslaget til at udstede en eneretstilladelse til i op til 15 år at optage et eller flere af de nævnte sømaterialer på hele søterritoriet eller en nærmere afgrænset del af dette. Der er dog knyttet hertil en hel del betingelser. For det første at tilladelsen kun kan gives til et aktieselskab; lad det nu være. Men derudover kan ministeren være medbestemmende vedrørende bl. a. salgspriser, og ministeren skal have hånd i hanke med, hvad et sådant selskab har af udgifter til administration, reparation, fornyelse af materiel, afskrivninger på materiel, henlæggelser, udbytte m. v. Selskabet kan ikke udvide sin aktiekapital eller optage lån uden ministerens samtykke. Overdragelse af aktier skal også have samtykke af ministeren. Vil det i realiteten ikke sige, at et sådant selskab er direkte statsstyret? For mig kommer det meget tæt derpå.

For øjeblikket er der en del selskaber, der har tilladelse til optagning af disse materialer, og selv om der i lovforslaget er fastsat bestemte regler for fastsættelse af erstatning fra staten, såfremt en optagningsvirksomhed afbrydes, er det meget magtpåliggende for mit parti, at vi i loven i videst muligt omfang tilgodeser de virksomheder, der i dag er beskæftiget på dette område, og som for fleres vedkommende har investeret anse-

lige beløb. Vi er i mit parti indforstået med et grundigt udvalgsarbejde, hvor vi sikkert vil få mange henvendelser fra virksomheder og brancheforeninger, der berøres af dette lovforslag.

Med disse bemærkninger kan jeg på det konservative folkepartis vegne tilsige lovforslaget en velvillig udvalgsbehandling.

Lovforslaget fra justitsministeren angående ændring af lov om kontinentalsoklen skal ses i relation til lovforslaget om søterritoriet. For kontinentalsoklens vedkommende er der jo gennemført en lov, som indeholder en tilladelsesordning, og det foreliggende lovforslag går kun ud på at udvide denne lov med muligheden for også på dette område at give eneretstilladelser ligesom på søterritoriet. Mine bemærkninger hertil vil derfor blive de samme, hvorfor jeg også på det konservative folkepartis vegne kan anbefale dette forslag til en kritisk, men også velvillig behandling.

Guldberg: Jeg har ikke mange principielle bemærkninger at gøre til de to lovforslag, men måske nok nogle bemærkninger vedrørende enkeltheder, som mere hører hjemme i udvalgsarbejdet, og som jeg derfor ikke skal gøre så meget ud af her ved første behandling.

Jeg finder, at forslagene er en naturlig fortsættelse af det arbejde, der blev påbegyndt under den foregående regering, specielt vedrørende sømaterialerne, hvor man jo måtte nøjes med en midlertidig løsning for at få en mere samlet løsning på det, og jeg kan ikke se, at der har været muligheder for at finde en rimelig balance mellem de hensyn, der må være til eksisterende rettigheder og aktiviteter på den ene side, og så de beskyttelseshensyn, som vi også skal tage, på den anden side på meget anden måde end den, der er foreslået her.

Der er selvfølgelig afgørende forskel på bestemmelserne, alt efter om det er forekomster i jorden eller på søterritoriet — udvidet med kontinentalsoklen — men det har jo sin naturlige forklaring. Jeg har ikke så store betænkeligheder ved, at man søger at løse problemet specielt for sømaterialernes vedkommende gennem en samlet koncessionsordning i princippet. Det kan måske nok, fordi det er nyt, virke lidt overraskende, men jeg synes på den anden side, man